

[Parkov.]

tion II (Embedsklasserne) modtaget en Skrivelse, som er optrykt i Bilag 22, angaaende et Alderstillaag til visse Assisterter, men Udvalget har ligesom ved den Sag, jeg for kort siden omtalte, ikke ment paa nærværende Tidspunkt at burde tage Spørgsmaalet op til en Realitetsbehandling.

Jeg skal sluttelig gøre opmærksom paa, at der af Udvalget er krævet en Redegørelse over de Personalereduktioner, der har været en Følge af Administrationskommissionens Virksomhed, og Oplysning om, hvilke af Administrationskommissionens Forslag der endnu ikke er gennemført. Da Udvalget afsluttede sit Arbejde, var en saadan Redegørelse endnu ikke modtaget, men Finansministeren har i et Samraad meddelt Lønningsudvalget, at vi vilde faa en saadan Redegørelse inden 1. April i Aar. Naar en saadan Redegørelse til sin Tid kommer til at foreligge, vil den blive Genstand for Udvalgets Overvejelser, og Resultatet af disse Overvejelser vil senere blive meddelt.

Med Hensyn til, hvad der i øvrigt foreligger i selve Lovforslaget og de dertil knyttede Ændringsforslag, skal jeg blot endnu en Gang udtale, at de fra Udvalgets Side har fundet enstemmig Tilslutning, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale det til Vedtagelse her i dette høje Ting.

Friis-Skotte: Som Bilag Nr. 20 til Betænkningen findes som omtalt af den ærede Ordfører en Skrivelse fra Ministeren for offentlige Arbejder med Gengivelse af en Skrivelse til Formændene for Jernbaneforeningen, Dansk Postforening og Dansk Telegraafforening, hvori Ministeren stiller disse Formænd i Udsigt, at Regeringen i Begyndelsen af næste Rigsdagssamling til Forbedring af Assistentklassens Avancementsforhold agter at foreslaa oprettet en særlig Overassistentstilling, hvortil Assisterter, der ikke inden en vis Aarrække har opnaaet Avancement til Kontrolørstillinger, kan henføres. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa den ejendommelige Form for denne Skrivelse, stilet af Ministeren, ikke til Organisationerne, som jo rummer mangfoldige Tjenestemandskategorier, men til Organisationsformændene, som for Tiden alle tilhører Assistentklassen, en officiel Skrivelse, som faar et endnu mere officielt Præg ved, saaledes som det er sket, at kommuniseres Folketingets Lønningsudvalg til Optagelse i dets Betænkning over Normeringsloven. Man skulde ellers tro, at et Ministerord her maatte have været tilstrækkeligt, at et mundtligt Løfte fra Regeringen

maatte have været nok for de paagældende; slikt plejer da almindeligvis at staa til Troende. Naar dette øjensynlig ikke har været tilstrækkeligt i dette Tilfælde, naar Ministeren har maattet producere dette Løfte skriftligt — i øvrigt suppleret i Lønningsudvalget med en mundtlig Tilføjelse om, at Regeringen forventede, at den nye Stilling kunde oprettes allerede fra 1. Januar næste Aar — naar Regeringen saaledes har maattet udstede skriftlig en formelig 9 Maaneders Veksel, saa ligger det jo nær at antage, at Regeringen paa en eller anden Maade har været i Bekneb, at der forud herfor har foreligget Begivenheder eller Forhold, som, hvis de var kendt, kunde forklare dette, f. Eks. Løfter tidligere afgivet mundtligt, som Regeringen ikke hidtil har været i Stand til at opfylde, og som nu har foranlediget Ministeren til ved dette skriftlige Løfte at søge at binde sit Parti og udenom Statens Lønningsraad, som intet kender til Forhandlinger herom, at søge at forpligte Rigsdagen overfor den specielle Kategori af Tjenestemænd. Tanken vender sig da naturligt mod de hidtil uopklarede Begivenheder, for ca. 1 Aar siden, da nogle Organisationsledere, væsentligt de samme Personer, som nu er Indehavere af Ministerens 9 Maaneders Veksel, i Hemmelighed og bag de øvrige Organisationslederes Ryg indledede de Forhandlinger med Regeringen om Tjenestemændenes Nedsættelse, der af den store Part af Tjenestemænd senere er karakteriseret som Forræderi mod den samlede Tjenestemandstand. Mystiske Rygter om kommende Belønning for denne Forhandlingsvillighed har jo siden den Tid sat alle Tjenestemandskredse i stadig Bevægelse, vakt Forventning hos de nærmest interesserede og Forargelse hos alle andre. Heller ikke har det manglet paa forblommede Udtalelser fra de paagældende Ledere for at holde sammen paa Tilliden hos de nærmeste og Henvisninger til formentlige Udtalelser fra selve Statsministeren om, at de paagældendes Villighed ikke skulde blive glemmt. Selvfølgelig kan dette ikke være rigtigt. Saaledes kan ingen Regering bære sig ad overfor enkelte Tjenestemandskategorier eller overfor hele Tjenestemandstanden. Og naar den højtærede Finansminister eller maaske den højtærede Statsminister, som jeg ser har indtegnet sig, formentlig om lidt fra denne Talerstol officielt vil dementere, at saadanne Løfter er givet, eller at det her drejer sig om saadanne Tilsagns Efterkommelse, saa vil jeg ogsaa officielt tro ham paa hans Ord for Regeringens og Rigsdagens Anseelses Skyld.